

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 20. Sicut timuere Iudæi videntes eiectos ad littus maris Ægyptios, timeat quoque Christianus, dum Iudæos cernit per omnes dispersos esse nationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

§. 20. Sicut timere Iudei videntes electos ad
 lictus maris Egyptios, timeat quoque Chri-
 stianus, dum Iudeos cernit per omnes disper-
 sos esse nationes.

50
 Rom. 11
 20.
 Consideratu dignissima sunt hæc Apo-
 stoli verba prætatis præmissa: Tu iude-
 stas: noli altum sapere, sed time, si enim na-
 tu' alibus ramis etc. Quantum capio memoriam
 nobis reouar actus illius celebrari, qui in ter-
 omnipotentis brachij Domini opera ceteris
 extolte caput, dum Pharaonem, eiusque exer-
 citum rubri submersit fluctibus Oceanum, in cui-
 ius gratiarum actionem Domino Moyses hoc

Exo. 15
 1.
 cecinit carmen: Cantemus Domino, gloriosè enim
 magnificatus est. Nemo historiam ignorat, ip-
 pis atque consoribus nota est Pharaonis ingrati-
 tudo, rebellio, cordis obderatio, cum enim
 Deus illo spectante tot tamque varia patrar-
 miracula, nihilominus in impietate obstinatus,
 miris Dei populum opprimebat iniurijs, qui
 ipso consentiente imo deprecante, Ægypto
 fuerat egressus; hoc vltimum cepit consilium,
 egressos deinceps persequeretur, numerosissimum
 constans exercitum, qualem Ægyptus num-
 quam viderat equitibus, cursibusque prope in-
 numerabilem. Hæc ferrox intentione dicens ex-
 ercitus, Israelitis mare rubrum sicco vestigio,
 transgressis, Regisque fugientibus copias: In-
 voluit eos Dominus in medijs fluctibus: Nec his
 contentus, sed & submersorum cadavera ma-
 rinis fluctibus huc illicque agiatis ad litas
 eiecit, spectaculum Israelitis, Viderunt Ægyptios
 mortuos super lictus maris, & manum magnam,
 quam exercebat Dominus contra eos, Quid inde
 sequitur? Timuitque populus Domini, & credi-
 derunt Domino, & Moysi seruo eius. Viden' quis
 huius fuerit spectaculi fructus? Timor, & fides:
 Viderunt Ægyptios mortuos, populi potentissimi
 & nobilissimi proiecta cadavera, victicem Dei
 manum, brachiumque fortissimum. Num for-
 tè Deo sunt manus: & si sunt, num vna ma-
 gna, parua altera, ve dicat Israelitas vtiliter: Ma-
 num magnam quam etc. In sacris lit. eris manus
 dicuntur ministri iustitiae sarel'ites, apparitores.
 Eo sensu narrat D. Lucas: Misit Herodes rex ma-
 nus, ut affligeret quosdam de Ecclesia id est sael-
 lites suos. Et de Pilato refert D. Ioa. Apprehendit
 Iesum Pilatus & flagellauit. Manus iniecit in Ie-
 sum, & flagellauit non pe. se, inquit Lyran sed
 per manus, apparitoru tortorumque ministerio.

O mare, potentissimam Dei manum. Et quam
 cepio, um non constauit exercitum maris ver-
 tices: Illis manibus illis ministris Ionam appete-
 hendit Der manum rugientem. Illas misit con-
 tra Pharaonem, illis exercitum cepit relictan-
 tem: Involuit eos Dominus in medijs fluctibus, in
 quibus illorum est deuicta potentia, humilitate
 si perbia, vita deuorata: Misit enim tuam, &
 deuorauit eos etc. Deinde fluctibus modo in-
 illam modo in alteram partem: cadavera ter-
 sta, quasi de eorum superbia temeraria in-
 mis, mare triumphum ageret gloriosissimum, et
 tandem oculis exposuit spectanda Israelita-
 rum: Viderunt Ægyptios mortuos etc. Timuitque
 populus Domini, & credidit in Domino, &
 Moysi seruo eius.

Sæpenumero lego Deum præmonere po-
 pulum suum, quod à se factum in gratiam po-
 puli contra aduersarios i se innumis i tere-
 tur, idem sibi in rebellibus & obstinatis
 penam esse sciret euenturum. Quàm illa po-
 puli contra Deum dura ageret perficia? Quàm in
 Dei ministros crudeliter & ingratis, quos ille
 ni' erat fructum postulaturos. Quàm exera-
 da, & obstinata contra Dei filium persecutio?
 Quales ad eius mirabilia tenebiones? Quàm
 ad eius conuersiones surdastri? Quàm beneficijs i-
 humani? Eo usque vt Pharaonem imitari, cur-
 stas collegimus vires, copiasque iultriximus.
 Sacerdotum, Seniorum, Doctorum, Phara-
 saorum, Gentium militum armis roborati
 (quos illis in regionibus Romanum alebat
 stipendium) mare Domnice passiens ingre-
 diantur: quocirca in tantæ nequitæ peccatis,
 reduxit super eos Dominus fluctus maris, pos-
 tentiam Romanorum, arma militum, aquas
 Oceani, quibus miserè demerguntur: In-
 voluit eos Dominus in medijs fluctibus. Aqua mul-
 ta populi sunt Iudeorum, aquas submersa ex-
 animata, sine lege, sine Sacerdotio, sine templo,
 sine honore, quæmo sine Deo, sicut prædica-
 rat Oseas. Iam eorum demersa iacet inflata su-
 perbia, honor vilipensus, dignitas deiecta, con-
 tracta potentia, inter dimersarum vindas fluctu-
 que nationum, vt nec pagum sibi proprium re-
 timuerit aut i re possederit. Heu quo Iudei,
 maris fluctibus ad quatuor mundi litora re-
 ti. Disperge illos in virtute tua & d. pone o-
 protector meum Dominum. Manum magnam quam
 contra eos exercit Dominus, admirem r. Quis
 illud agere nisi omnipotens potuit? En precor,
 qualiter dispersus ille populus quondam nutri-
 tus in delicijs, pane cœlesti recreatus, aqua de
 petra

petra inebriatus, cunctis terrarum populis sublimior, dignitate eminentior, bonis dives, Templo, Sacerdotibus, altari & c. venerandus, modo illius & cachinnus omnium expositus, inter nationes, seti maris fluctibus quaquaversus, dispersus. Hæc cum tu conspexeris, primum crede, cognosce peccati Iudæorum acerbitatem quam Deus summo sic puniuit rigore, crede Deum esse, qui hanc eis inflavit penam, cuius iustitia tantam ferre non potuit ingratitude. Secundum: Noli alium sapere, sed tunc. Si namque populum sibi, ut primogenitum charissimum, tanta repulit ac dispersit indignatione: quo te non plectet advenam supplicio? Si naturalibus ramis &c.

III. Ve video facinus spectat Apostolus Regis Saul, quod Regum narrat historia; manu venit armatus copiosa Naas Rex Ammonitarum, contra cingit militari incolas Iabes Galaad, qui fractis animis, vtpote virtutibus inferioribus supplicatus ab Israelitis supplices instansque postularat, illi verò ut primum audierunt, qua premerentur ciues Iabes Galaad oblatione, illis ex tot corde condoluerunt, fontemque miserandam elatis in sidera vocibus deplorarunt: Omnis populus leuavit vocem suam & fleuit. Opportune illis adest Saul nouus electus vnctusque rex ex boum agasorie, qui populi audiens euulatus, tristisque gemitis, ocuis interrogat: Quid habet populus, quod plorat? Quis cæcis sinistret plantam hunc lugubrem elicit? Bonus Rex, ut populum videt afflictum, illico de remedio cogitat, & solamine. Respondent: nouis ad nos irasmissis, auditisque extremis angustis, quibus oppidani Iabes Galaad, à Rege Naas Ammonitarum opprimuntur, mærore populus contabescit. Inuasit autem subito Saulem spiritus charitatis & zeli opitulandi obfessis, & ab vrbe Ammonitarum circumdecente depellendi, quocirca proponit illis bellum iudicare, utque populum ratiò fortius animaret, ad arma sumendum, & in adiem procedendum manu numerosa, boves suos in partes dissecat, quas duodecim singulas mittit tribubus, in hac verba, viuit Dominus: Quicumque non exierit, & secutus fuerit Saul & Samuel, sic fiet bobus eius. Ad quæ (sic spiritus dicit): Inuasit timor Domini populum: ut enim vidit populus facinus hoc regis adeo feruere in proprijs spectans oculis hanc truculentam bouum lamenam cunctos stupor apprehendit, terrorque vehemensissimus, qui tantus fuit ut timor Dei diceretur: Inuasit timor Domini populum. Dico citius conueniunt & arma sumunt de Hieron. Baz. de Lanna Tom. II.

Israel trecenta milia, & ex Iuda triginta milia: animo leonibus ferociore, qui tanto in Ammonitas irruerunt impetu, ut cunctos castris expellerent, fugarent, superarent.

Deus bone! quis effectus, ex eo quod regem viderint, boves mactasse sibi proprios, & quis non multo præclarior, si proprijs ac charissimis sibi non parceret, filijs? Quo tu non timore concutiendus, quo terrore non percellendus, dum cernis Deum suos mactasse boves, populum inquam electum in partes discepisse, quoniam illos quos in multo velut sibi charissima pigmora diligebat, de quibus testatur: Primogenitus meus Israel. Quia illos ferocitate disperferit, & venit membra tum discessos quaquaversum per orbem dimiserit, quod ille ipse sit, qui Iudæos, licet populum suum, & velut boves suos, imo filios suos incerto detinet exilio. Contemisce, tibi caue, quid tibi, quid de te faciet, cum populus es reiectus & peregrinus, nullius laris, in eorum te benignus substituit locum vineamque commendauit: Noli alium sapere, sed tunc, si naturalibus ramis &c. His adde, parum est quod manus bobus iniecerit violentas, insuper: Proprio filio non pepercerit, ut peccatum expellat, ut tua destruat crimina, quo non furore exandescet in te inimicum suum, in correctâ tua morum malitia illi semper aduersarium? At: amen de hoc postremo alia fufius agemus. Illud modo supplicium versetur ob oculos, quo electum sibi populum acerbius perstrinxit, ut timor Domini te percellat, inuadatque salutaris: Quod si naturalibus ramis Deus non pepercerit &c.

V. Timeat Christianus obiectos Iudæos. Exo. 4. 12.

§. 21. Chanaanos, quia peccatores, eiecit Deus, & Iudæos substituit, hos ut ingratos exturbauit, & Christianos subrogauit; quod si hi peccatores, quid cum illis agendum?

Celesti quadem eloquentia diuinâ nobis exponit spiritus S. bonitatem, & quam sit à conditione eius ac voluntate alieni punire peccatores: quandoquidem illis hoc indulgeat, quod singulis diebus milles experimur: nimirum, dum homines, quibus Deo seruire, & gratificari in omnibus incumbit, illum grauius exacerbant, peccantes non statim, non prima vice, non secunda condemnat ad inferos, sed primum semel ac sepius illos commonet, corrigi, modo per seipsum suis inspiratioibus, internis cordis commotionibus, animæ perturbatioibus,

52. I. Dei bonitas in peccatoribus.

